

الأذكار التي تقال صباحًا ومساءً

Ба номи Худованди Бахшандаи Меҳрубон.
Зикрхое, ки субҳ ва шом гуфта мешаванд.

(اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ).

(Аллоҳ Зотест, ки ҳеҷ маъбуди (барҳаққе) ҷуз Ӯ нест. Зиндаву поянда аст, на хоби сабук Ӯро фаро мегирад ва на хоби сангин. Аз онӣ Ӯст, ҳар чи дар осмонҳо ва замин аст. Чӣ касе ҷуз ба иҷозати Ӯ дар назди Ӯ шафоъат мекунад? Он чиро, ки пеши рӯ ва он чиро, ки пушти сарашон аст, медонад, ва ба илми Ӯ ҷуз он чи Худ хоҳад, иҳота натавонанд ёфт. Курсии Ӯ осмонҳо ва заминро иҳота дорад, ниғаҳдории онҳо бар Ӯ душвор нест. Ӯ баландмартаба ва бузург аст!)

Оятулкурси (Сураи Бақара, ояти 255).

(أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَّعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).

(Расул [-и Аллоҳ Таъоло] ба он чи аз [сӯйи] Парвардигораш бар ӯ нозил шуда, имон овардааст ва муъминон [низ] ҳамагӣ ба Аллоҳ Таъоло ва фариштагону китобҳо ва паёмбаронаш имон овардаанд; [ва суханашон ин аст, ки]: "Миёни ҳеҷ як аз паёмбаронаш [дар

имон ба ишон] тафовуте намегузорем" ва гуфтанд: "Шунидем ва итоат кардем. Парвардигоро, омурзиши Туро [хоҳонем] ва бозгашти [тамоми умур] ба сӯйи Туст." *

Аллоҳ Таъоло ҳеҷ касро ҷуз ба андозаи тавонаш тақлиф [ухдадор] намекунад. Он чи [аз хубӣ] ба даст овардааст ба суди ӯст ва он чи [аз бадӣ] касб кардааст, ба зиёни ӯст. [Паёмбарон ва муъминон гуфтанд:] "Парвардигоро, агар фаромӯш ё хато кардем, моро бозхост макун. Парвардигоро, бори гарон [ва тақлифи сангин] бар [дӯши] мо магзор; чунон ки онро [ба муқозоти гуноҳ ва саркашӣ] бар [дӯши] касоне, ки пеш аз мо буданд [яхудиён] ниҳодӣ. Парвардигоро, он чи, ки тоби таҳаммулашро надорем, бар [дӯши] мо магзор ва моро биёмурз ва ба мо раҳм кун. Ту ёр [-у корсози] мой; пас, моро бар гурӯҳи кофирон пирӯз гардон."

(Сураи Бақара, оятҳои 255-256).

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ).

(Қул ҳуваллоҳу аҳад),

(Қул аъзузу бирабби-л-фалақ),

(Қул аъзузу бирабби-н-нос).

Хондани ҳар сура се маротиба комил.

أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق.

Паноҳ мебарам ба калимаҳои комили Аллоҳ аз бадии он чи офаридааст. (се маротиба).

بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم.

Ба номи Аллоҳ, ки ҳамроҳ бо номи Ё ҳеҷ чиз дар замину осмон зараре намерасонад ва Ё Шунавову Доност. (се маротиба).

رضيت بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبياً.

Ин ки Аллоҳ Парвардигорам аст, Ислом динаму Муҳаммад (дурӯду саломи Аллоҳ бар Ё бод) паёмбар аст, розӣ ҳастам. (се маротиба).

أصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، رب أسألك خير ما في هذا اليوم وخير ما بعده، وأعوذ بك من شر ما في هذا اليوم ومن شر ما بعده، رب أعوذ بك من الكسل والهرم وسوء الكبر، وأعوذ بك من عذاب النار وعذاب القبر.

Мо ва тамоми ҷаҳониён барои Аллоҳ субҳ кардем. Ҳамду ситоиш барои Аллоҳ аст ва ҳеҷ маъбуди (барҳаққе) ҷуз Аллоҳ нест, ягона аст, ҳеҷ шарике надорад. Подшоҳӣ аз онӣ Ёст ва ҳамду ситоиш барои Ёст ва Ё бар ҳама чиз Қодиру Тавоност.

Парвардигоро! Аз Ту хайри он чи дар ин рӯз ҳаст ва хайри он чи баъд аз он меояд, талаб дорам ва ба Ту паноҳ мебарам аз бадии он чи дар ин рӯз ҳаст ва бадии он чи баъд аз он меояд. Парвардигоро! Ба Ту паноҳ мебарам аз танбалӣ ва пирӣ ва бадихоӣ пирӣ. Парвардигоро! Ба Ту паноҳ мебарам аз азоби ошати дӯзах ва азоби қабр. Ва дар вақти шом меғӯяд:

أمسينا وأمسى الملك لله،

Мо ва тамоми ҷаҳониён барои Аллоҳ бегоҳ кардем. Ва мегӯяд:

رب أسألك خير ما في هذه الليلة...

Правардигоро! Хайру некии ин шабро меҳоҳам ... То охир ба ҷои (Ба субҳидам расидем ва ба субҳ расид) ва ба ҷои (ин рӯз) (ин шаб).

اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت وإليك النشور.

Эй Аллоҳ! Бо кумаки Ту ба субҳ расидем ва бо кумаки Ту ба шом расидем ва бо кумаки Ту зинда мешавем ва бо кумаки Ту мемирём ва ба сӯи Туст бозгашти ҳама. Ва ҳангоми шом гуфта мешавад:

اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا وإليك المصير.

Эй Аллоҳ! Бо кумаки Ту ба шом расидем ва бо кумаки Ту ба субҳ расидем ва бо кумаки Ту зинда мешавем ва ба кумаки Ту мемирём ва ба сӯи Туст бозгашт.

اللهم ما أصبح بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمنك وحدك لا شريك لك فلك الحمد ولك الشكر.

Эй Аллоҳ! Ҳар неъмате, ки ба ман дар ин субҳ ё ба ҳар яке аз махлуқотат расидааст, аз тарафи Ту асту бас, шарике надорӣ, пас барои Ту аст ҳамду сано ва барои Ту аст шукр. Ва ҳангоми шом мегӯяд:

ما أمسى بي.

Ҳар неъмате, ки ба ман дар ин шаб...
(се маротиба).

اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي، اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي، وأعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتي.

Эй Аллоҳ! Аз Ту дар дунё ва охират афву офият хоҳонам. Эй Аллоҳ! Аз Ту афву офият дар дину дунё ва хонадону молам, хоҳонам. Эй Аллоҳ! Шармгоҳамро бипӯшон ва тарсамро ба амният табдил деҳ. Эй Аллоҳ! Маро аз пеши рӯ ва пушти сар ва аз тарафи рости чапам ва аз болои сарам ҳифз намо. Ва ба азамати Ту паноҳ мебарам аз ин ки ногаҳон аз самти поинам кушта шавам.

اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني وأنا عبدك وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك عليّ، وأبوء بذنبي، فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت.

Эй Аллоҳ! Ту Парвардигори ман ҳастӣ, ҳеч маъбуди (барҳаққе) ҷуз Ту нест, манро офаридӣ ва ман бандаи Ту ҳастам ва ман бар аҳду паймоне, ки бо Ту бастаам, дар ҳадди тавонам пойбанд ҳастам, ба Ту паноҳ мебарам аз шарри он чи анҷом додаам. Ба неъматҳое, ки бар ман додай, эътироф мекунам ва ба гуноҳонам низ эътироф мекунам, пас маро бибахш, бетардид гуноҳро ҷуз Ту касе намебахшад.

اللهم فاطر السموات والأرض، عالم الغيب والشهادة، ربّ كل شيء ومليكه، أشهد أن لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجره إلى مسلم.

Эй Аллоҳ, Офарандгори осмонҳову замин, донандаи пинҳону ошкор! Парвардигор ва

подшоҳи ҳама чиз ҳастӣ, гувоҳӣ медиҳам, ки ҳеҷ маъбуди (барҳаққе) ҷуз Ту нест. Ба Ту паноҳ мебарам аз бадии нафсам ва бадӣ ва ширки шайтон ва аз ин ки ба худ кори баде кунам ва ё ба мусалмоне онро раво донам.

اللهم إني أصبحت أشهدك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمدًا عبدك ورسولك.

Эй Аллоҳ! Ман дар ин субҳ Туро гувоҳ мегирам ва ҳомилони Арш ва малоикаҳо ва паёмбарон ва тамоми махлуқотатро гувоҳ мегирам, ки фақат Ту Аллоҳ ҳастӣ, ҳеҷ маъбуди (барҳаққе) ҷуз Ту нест ва ин ки Муҳаммад (дурудӯ саломи Аллоҳ бар Ё бод) банда ва расули Туст. Ва ҳангоми шом меғӯяд:

اللهم إني أمسيت...

Эй Аллоҳ! Ман дар ин шом ... то охираш, (чаҳор маротиба).

Ҳеҷ маъбуди (ростине) ҷуз Аллоҳ вучуд надорад, яктост ва шарике надорад, подшоҳӣ аз онӣ Ёст ва ҳамду ситоиш аз онӣ Ёст ва Ё ба анҷоми ҳар коре Қодиру Тавоност. (сад маротиба) дар субҳу шом.

حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.

Аллоҳ барои ман кофист, ҳеҷ маъбуди (баҳаққе) ҷуз Ё нест. Бар Ё таваккал намудам ва Ё Парвардигори Арши бузург аст. (ҳафт маротиба).

سبحان الله وبحمده

Субҳоналлоҳи ва биҳамдиҳи (сад маротиба)
дар субҳу шом.

أستغفر الله وأتوب إليه.

Астағфируллоҳи ва атубу илайҳи. (сад
маротиба).

Ин аст он чи навиштани он муяссар шуд. Аз
Худои Таъоло хоҳонам, ки онро манфиатбахш
гардонад.

Навиштаи Муҳаммад Ас-Солиҳ Ал-Усаймин,
санаи 20-1-1418 ҳичрӣ.

Фехраст

No table of contents entries found

tg312v2.0 - 04/09/2026